

Az omnibusztörvény mint üzleti terv

Clara Fernandez Saralegui

DOI: 10.14267/VILPOL2024.02.10

A Javier Milei-kormány elküldte a képviselőháznak „Az argentinok szabadságának alapjairól és kiindulópontjairól szóló törvényt”, közismert nevén az „Omnibusz törvényt” (Decreto de Necesidad y Urgencia 70/2023 | AFIP), egy több mint 600 cikkelyt tartalmazó, erősen privatizációs és deregulációs irányultságú csomagot (Milei's 'omnibus' reform bill). A globális média az elnök által elért eredményeket úgy írta le, mint amelyek Argentínát „Latin-Amerika legliberálisabb országává” tették.

Kulcsszavak: Argentína, Omnibusz törvény, privatizáció, dereguláció

A szövegben a javasolt változtatásokat a Kormány egy példátlan gazdasági, pénzügyi, adóügyi, szociális, átmeneti, biztonsági, védelmi, energetikai, egészségügyi és szociális válsággal indokolja, amely érinti az argentin társadalom minden területét. A kormány célja, hogy ezt a mélyreható változtatást parlamenti vagy társadalmi vita nélkül hajtsa végre.

Sokan, az állampolgárok és különböző gazdasági ágazatok szereplői kifejezték elégedetlenségüket a javasolt módosításokkal kapcsolatban. Az ágazati vezetők a közösségi médiában közzé tették, indokolták tiltakozásukat. Úgy fogalmaztak, hogy „A DNU (Decree of Necessity and Urgency) és az omnibusz törvény, amelyet az elnök be akar vezetni, üzleti tervnek tekinthető” csupán.

A javasolt intézkedések egyik érzékeny pontja a zenei, mozi- és közkönyvtárakra szánt források csökkentése. A reformok között szerepel a Nemzeti Színházi Intézet (INT) és a Nemzeti Művészeti Alap (FNA) bezárása, valamint az INCA és a Közkönyvtárak Nemzeti Bizottsága (CO-NABIP) finanszírozásának megszüntetése.

Ugyan a korábbi elnökök, Menem 1989-ben, Macri 2015-ben és Alberto Alberto 2019-ben is megtették már hasonló gazdaságpolitikai lépéseket, de a mostani omnibusz törvény történelmi jelentőségét mutatja, hogy Milei röviddel hivatalba lépése után azonnal megkezdte ezeket a reformokat, amelyek a '83-as demokrácia helyreállítása óta az egyik legradikálisabb gazdaságpolitikai váltás.

A törvényjavaslat része, főbb pontjai között szerepel, hogy 2025. december 31-ig különböző területeken szükségállapotot hirdetnek ki, amely két évvel meghosszabbítható. Továbbá a végrehajtó hatalomra ruházza a törvényhozás hatásköreinek egy részét, valamint számos, a szükséghelyzetnek nyilvánított területen ratifikálja a gazdasági deregulációról szóló DNU-t, (sürgősségi rendeletet, Decree of Necessity and Urgency). A gazdaságot érintő szabályváltozás, hogy konszolidálja a nemzeti közbeszerzési rendszert, illetve felhatalmazást kér 41 állami vállalat privatizációjára. Szociális jóléti területen a törvényjavaslat felfüggeszti az eddig alkalmazott nyugdíjformulát (a nyugdíjrendszer alapjait), illetve büntetéseket vet ki a tüntetések szervezőire. A javasolt változtatások az oktatásra, az igazságügyre és a külügyekre is kiterjednek.

A kritikusok szerint az intézkedések még kiszolgáltatottabbá teszik az embereket a közszolgáltatásokhoz való hozzáférésben, az élet alapvető területein. A törvényjavaslatot támogatók, mint például Guillermo Ferraro infrastrukturális miniszter azt állítják, hogy a törvény elfogadása utáni első évben jelentős beruházásokat vonz majd Argentínába.

A jogalkotási vita folytatódik, a különböző ellenzéki és társadalmi csoportok a viták és a törvényjavaslat elfogadásának elhalasztását kérik.

